

ringen gør for lidt på området. Det er jeg selv-sagt ikke enig i.

Lad mig erindre om, at man under det danske EU-formandskab i 2002, da den amerikanske administration trak sit bidrag til FN's befolkningsorganisation tilbage, udsendte en erklæring, der skarpt fordømte denne handling. Senest i forbindelse med markeringen af 10-året for FN's befolkningskonference tog Danmark sammen med en række ligesindede lande kontakt på højt politisk niveau til en række udviklingslande for at understrege betydningen af gennemførelsen af befolkningskonferencens handlingsprogram. Indsatsen er yderligere fulgt op af et ekstra bidrag i 2004 på 6 mio. kr. til prævention i udviklingslandene via UNFPA.

Yderligere har regeringen i år afsat ca. 0,5 mia. kr. til multilaterale organisationer, der arbejder med spørgsmål omkring sundhed, hiv/aids og reproduktiv sundhed, heraf alene 140 mio. kr. til den globale fond til bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria.

Herudover har vi i enighed med oppositionen afsat 25 mio. kr. årligt frem til 2008 til innovative hiv/aids-indsatser gennem danske ngo'er. Med disse tiltag ventes den samlede indsats mod hiv/aids at stige i 2005.

Når dette er sagt, er der, som jeg nævnte tidligere, meget i forslaget, som regeringen kan erklære sig helt enig i: Det gælder indsatsen for opbygningen af udviklingslandenes sundhedssystemer, støtten til WHO's særlige behandlingsinitiativ 3 by 5, som Danmark har støttet siden dets start, og det gælder ikke mindst koblingen til 2015-målene og til målene fra FN's særlige samling vedrørende hiv/aids samt behovet for at styrke forskningen i nye og effektive forebyggelsesmetoder.

Når regeringen alligevel vælger at afvise forslaget, beror det først og fremmest på, at vi, som jeg nævnte indledningsvis, netop har afsluttet en omfattende proces, der har resulteret i en ny strategi. Strategien opstiller en lang række anbefalinger for den fremtidige indsats.

Kl. 19.35

Det er regeringens klare opfattelse, at gennemførelsen af strategien vil resultere i en øget dansk støtte på hiv/aids-området. Den nye strategi afspejler den prioritering, der er tillagt bekæmpelsen af hiv/aids i »En verden til forskel« og i »Sikkerhed, vækst – udvikling«.

Udarbejdelsen af strategien var et resultat af en god og grundig proces, hvor der kom særdeles nyttige indspil fra en lang række danske or-

ganisationer og fra flere af Folketingets partier. Høringsprocessen resulterede i en række konkrete ændringer og tilføjelser, og lad mig her nævne den årlige rapportering om strategiens gennemførelse, som kom ind undervejs.

Mit budskab i dag er derfor, at vi bruger dette nye redskab til at øge, fokusere og effektivisere den danske indsats for bekæmpelse af hiv/aids i udviklingslandene.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jeppe Kofod. Undskyld, vi siger tak til ministeren. Jeg troede, hr. Jeppe Kofod ville komme med bemærkninger til ministeren. Så er det fru Pia Larsen som ordfører.

Hr. Jeppe Kofod kommer til sidst.

Pia Larsen (V):

Jeg tror, vi alle er enige i, at den voksende aids-epidemi i verdens fattigste lande, især i Afrika syd for Sahara, er en alvorlig sag, der har enorme konsekvenser for udviklingen i de lande, der er hårdest ramt, og at det derfor kræver en særlig indsats fra både landene selv og donorlande som Danmark at bekæmpe hiv/aids og nedbringe smitterater og dødsfald og mindske antallet af forældreløse børn.

De unge kvinder er hårdest ramt, i særdeleshed fordi de er mere modtagelige for smitte. Deres placering i samfundet, herunder manglende eller ringe uddannelse, besværlig eller ingen adgang til sundhedsydelser og noget så selvfølgelig som kondomer, gør dem meget sårbare. Samtidig betyder de kulturelle mønstre – det, at de oftest ikke har de samme rettigheder som mændene – at kvinderne er meget udsatte. Derfor har regeringen da også sat fokus på kvinder og børn og unge i den nye hiv/aids-strategi, regeringen præsenterede for et par måneder siden.

Vi har fortsat hiv/aids som et såkaldt tværgående hensyn i vores udviklingsbistand. Det vil sige, at bekæmpelsen af hiv/aids indgår i alle sektorprogrammer, hvad enten der er tale om transport-, landbrugs-, uddannelses- eller sundhedssektoren. Vi holder naturligvis hele tiden fast i dialogen med modtagerlandenes regeringer, således at disse også tager aktiv del i bekæmpelse af hiv/aids. Her er et land som Uganda et godt eksempel på, hvor langt man kan nå, hvis regeringen har den rette indstilling.

Vi diskuterer ofte, hvor den rigtige balance mellem forebyggelse og behandling skal findes. I Venstre er vi ikke i tvivl om, at forebyggelse er